

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 9. decembra 2014*

„Odvolanie — Petícia adresovaná Európskemu parlamentu — Rozhodnutie o nezaobzeraní sa petíciou — Žaloba o neplatnosť — Pojem „napadnuteľný akt““

Vo veci C-261/13 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie podané 8. mája 2013,

Peter Schönberger, bydliskom v Luxemburgu (Luxembursko), v zastúpení: O. Mader, Rechtsanwalt,
odvolateľ,

ďalší účastník konania:

Európsky parlament, v zastúpení: U. Rösslein a E. Waldherr, splnomocnení zástupcovia,
žalovaný v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, podpredseda K. Lenaerts, predsedovia komôr A. Tizzano, T. von Danwitz, A. Ó Caoimh, J.-C. Bonichot (spravodajca), sudcovia A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits, A. Prechal, E. Jarašiūnas, C. G. Fernlund a J. L. da Cruz Vilaça,

generálny advokát: N. Jääskinen,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 17. júla 2014,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: nemčina.

Rozsudok

- 1 Peter Schönberger sa domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie, Schönberger/Parlament (T-186/11, EU:T:2013:111, ďalej len „napadnutý rozsudok“) zamietajúceho ako neprípustnú jeho žalobu o neplatnosť rozhodnutia z 25. januára 2011 (ďalej len „sporné rozhodnutie“), ktorým Výbor pre petície Európskeho parlamentu (ďalej len „Výbor pre petície“) ukončil preskúmanie petície podanej odvolateľom.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 Dňa 2. októbra 2010 pán Schönberger, bývalý úradník Parlamentu, zaslal tejto inštitúcii na základe článku 227 ZFEÚ petíciu, ktorou žiadal prijatie opatrení týkajúcich sa jeho osobnej situácie ako úradníka Parlamentu, aby sa vyhovel odporúčaniu Európskeho ombudsmana.
- 3 Sporným rozhodnutím Výbor pre petície informoval odvolateľa, že jeho petícia bola vyhlásená za prípustnú v súlade s rokovacím poriadkom Parlamentu, že bude odovzdaná generálnemu riaditeľovi pre personál a že tým sa skončil petičný postup.

Žaloba na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

- 4 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 26. marca 2011 sa pán Schönberger domáhal zrušenia sporného rozhodnutia. Na podporu svojej žaloby tvrdil, že obsah jeho petície nebol riadne preskúmaný, hoci Výbor pre petície dospel k záveru, že je prípustná. Parlament vzniesol námietku neprípustnosti. Subsidiárne navrhol zamietnutie žaloby ako nedôvodnej.
- 5 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd zamietol žalobu ako neprípustnú z dôvodu, že sporné rozhodnutie nepredstavovalo akt, proti ktorému by bolo možné podať žalobu o neplatnosť.
- 6 V bodoch 16 a 19 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že rozhodnutie o nezaobčaní sa petíciou ako neprípustnou by síce ovplyvnilo právo dotknutých osôb predložiť petíciu, to však neplatí v prípade rozhodnutia prijatého po tom, ako bola petícia vyhlásená za prípustnú, týkajúceho sa reakcie na túto petíciu, ktoré vyplynie z posúdenia, ktoré má politickú povahu, a podlieha preskúmaniu súdom Únie.
- 7 Všeobecný súd z toho v bode 23 napadnutého rozsudku vyvodil, že keďže v predmetnom prípade bola petícia vyhlásená za prípustnú, sporné rozhodnutie nemohlo ani podstatne zmeniť právnu situáciu žalobcu, ani mať dosah na jeho záujmy. Preto bez toho, aby rozhodol o ostatných žalobných dôvodoch, dospel k záveru, že žaloba je neprípustná a zaviazal žalobcu na náhradu trov konania Parlamentu a stanovil, že žalobca znáša svoje vlastné trovy konania.

Návrhy účastníkov konania

- 8 Pán Schönberger navrhuje, aby Súdny dvor:
  - zrušil napadnutý rozsudok,
  - vyhovel jeho žalobe podanej v konaní na prvom stupni, ktorou sa domáhal zrušenia sporného rozhodnutia, a
  - zaviazal Parlament na náhradu trov konania.

- 9 Parlament navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie a
  - zaviazal odvolateľa na náhradu trov konania.

O odvolaní

- 10 Na podporu svojho odvolania odvolateľ uvádza štyri odvolacie dôvody. Prvý sa týka skreslenia skutkových okolností. Všeobecný súd sa vo svojom zhrnutí obsahu sporného rozhodnutia zdržal konštatovania, že obsah petície Parlament nepreskúmal. Odvolateľ vo svojom druhom odvolacom dôvode tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že len zamietnutie petície ako neprípustnej by mohlo obmedziť jeho petičné právo, a preto by mohlo mať takú povahu, že by ovplyvnilo jeho právne postavenie. Tretí odvolací dôvod je založený na nedostatku odôvodnenia napadnutého rozsudku, keďže Všeobecný súd sa opomenul vyjadriť k nedostatku odôvodnenia sporného rozhodnutia. Nakoniec odvolateľ vo svojom štvrtom odvolacom dôvode vytýka Všeobecnému súdu, že neodpovedal na jeho žalobný dôvod týkajúci sa nemožnosti predložiť jeho vec na Výbore pre petície.
- 11 Parlament navrhuje zamietnuť dôvody uvádzané odvolateľom ako neprípustné alebo zjavne nedôvodné.
- 12 Vo svojom druhom odvolacom dôvode, ktorý treba skúmať v prvom rade, odvolateľ uvádza, že Všeobecný súd nesprávne zamietol ako neprípustnú jeho žalobu o neplatnosť. Tvrdí, že rozhodnutie, ktorým Výbor pre petície, po tom, ako petíciu vyhlásil za prípustnú, naloží s petíciou tak, že rovnako ako v predmetnom prípade ju odovzdá generálnemu riaditeľovi pre personál v Parlamente, je rozhodnutím, ktoré spôsobuje ujmu dotknutej osobe a ktoré preto možno napadnúť žalobou o neplatnosť.
- 13 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z článku 263 prvého odseku ZFEÚ vyplýva, že Súdny dvor preskúmava zákonnosť aktov Parlamentu, ktoré majú mať právne účinky voči tretím osobám. Aktmi, ktoré možno napadnúť žalobou o neplatnosť, sú opatrenia spôsobujúce záväzné právne účinky takej povahy, že ovplyvňujú záujmy žalobcu, meniac tak podstatne jeho právnu situáciu (pozri najmä rozsudok IBM/Komisia, 60/81, EU:C:1981:264).
- 14 Petičné právo sa uvádza v článku 20 ods. 2 písm. d) ZFEÚ, článku 24 druhom odseku ZFEÚ a článku 227 ZFEÚ, ako aj v článku 44 Charty základných práv Európskej únie. Zo všetkých týchto vyššie uvedených ustanovení vyplýva, že toto právo je súčasťou základných práv a vykonáva sa za podmienok stanovených v článku 227 ZFEÚ.
- 15 Podľa tohto posledného uvedeného ustanovenia majú petičné právo nielen občania Únie, ale všeobecnejšie ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá má bydlisko alebo sídlo v členskom štáte. Môže byť vykonávané individuálne alebo kolektívne. Petícia sa musí týkať „[činnosti,] ktorá spadá do pôsobnosti Únie“ a „priamo“ sa dotýkať osoby alebo osôb, ktoré ju predložili.
- 16 Pokiaľ ide o otázku, či jedno alebo druhé z rozhodnutí prijatých v nadväznosti na petíciu Výborom pre petície alebo samotným Parlamentom môžu byť predmetom žaloby o neplatnosť, treba v prvom rade uviesť, že žiadne z ustanovení Zmluvy o FEÚ uvedených v bode 14 tohto rozsudku nestanovuje v oblasti petícií rozhodovaciu právomoc Parlamentu.
- 17 Petičné právo predstavuje nástroj účasti občanov na demokratickom živote Únie. Ide o jednu z ciest priameho dialógu medzi občanmi Únie a ich zástupcami.

- 18 Povaha vzťahov medzi Parlamentom a tými, ktorí sa naň obracajú cestou petícií, je potvrdená pravidlami stanovenými Parlamentom vo vzťahu ku skúmaniu petícií v článkoch 215 až 217 rokovacieho poriadku Parlamentu, vo verzii, ktorá je v súčasnosti platná (Rokovací poriadok Európskeho parlamentu, 8. legislatívne obdobie – júl 2014, zatiaľ neuverejnený v úradnom vestníku). Napriek niektorým spresneniam, ktoré tieto pravidlá prinášajú, sú v podstate zhodné s relevantnými pravidlami platnými v čase skutkových okolností, z ktorých vznikol spor (Rokovací poriadok Európskeho parlamentu, 16. vydanie – júl 2004, Ú. v. EÚ L 44, 2005, s. 1).
- 19 Takto teda Parlament stanovil v článku 215 tohto rokovacieho poriadku rôzne dodatočné pravidlá týkajúce sa formálnych podmienok a jazyka predkladania petícií, ako aj požiadavky zástupcu určeného predkladateľmi petície v prípade kolektívnej petície. Petície, ktoré spĺňajú formálne podmienky, sa zapisujú do „registra“, kým ostatnými petíciami sa Parlament nezaoberá, čo sa oznámi predkladateľovi petície, spolu s príslušnými dôvodmi. Petície zapísané do registra sú potom postúpené predsedom Parlamentu Výboru pre petície, ktorý „určí prípustnosť petície podľa článku 227 [ZFEÚ]“, pričom petícia sa považuje za „prípustnú“, ak aspoň štvrtina členov Výboru pre petície hlasuje v tomto zmysle. Petície považované za neprípustné sú predmetom odôvodneného rozhodnutia oznámeného predkladateľovi petície, ktorému môžu byť odporúčané „iné prostriedky nápravy“.
- 20 Nakoniec treba uviesť možnosť, ktorá vyplýva pre Parlament z odseku 13 uvedeného článku 215, a to oboznámiť sa s petíciami predloženými osobami, ktoré nie sú občanmi Únie alebo ktoré nemajú v Únii bydlisko alebo sídlo, ktoré Výbor pre petície „[považuje za vhodné] preskúmať“.
- 21 Článok 216 rokovacieho poriadku Parlamentu v znení, ktoré je v súčasnosti platné, stanovuje, ako sa ďalej naloží s petíciami, ktoré skúma Výbor pre petície „v rámci svojej bežnej činnosti“, prípadne v prítomnosti predkladateľa petície, ktorému predseda tohto výboru môže udeliť právo hovoriť. Výbor pre petície môže rozhodnúť o príprave iniciatívnej správy alebo so súhlasom konferencie predsedov, stručného návrhu uznesenia. V niektorých prípadoch je povinný spolupracovať s inými výbormi, môže požiadať Európsku komisiu o pomoc a rozhodnúť o zorganizovaní prieskumnej návštevy členského štátu alebo regiónu, ktorého sa predmetná petícia týka. Výbor môže požiadať predsedu Parlamentu, aby postúpil jeho stanovisko alebo odporúčanie Komisii, Rade Európskej únie alebo príslušnému orgánu členského štátu, aby prijali opatrenia alebo sa vyjadrili. Výbor pre petície informuje každých šesť mesiacov Parlament o výsledku svojich rokovaní a najmä o opatreniach, ktoré Rada alebo Komisia prijala k petíciám, ktoré im postúpil Parlament. Predkladatelia petícií sú informovaní o rozhodnutí, ktoré prijal Výbor pre petície, ako aj o dôvodoch jeho prijatia. Keď sa posudzovanie prípustnej petície skončí, vyhlási sa za uzavreté a informuje sa o tom predkladateľ petície.
- 22 Za týchto podmienok rozhodnutie, ktorým Parlament, ktorému bola predložená petícia, dospeje k záveru, že táto petícia nespĺňa podmienky stanovené v článku 227 ZFEÚ, musí mať možnosť byť preskúmané súdom, keďže má takú povahu, že môže ovplyvniť petičné právo dotknutej osoby. To isté platí v prípade rozhodnutia, ktorým Parlament poruší samotnú podstatu petičného práva a odmietne sa oboznámiť s petíciou, ktorá mu je predložená, alebo sa s ňou jednoducho neoboznámi, a v dôsledku toho odmietne preveriť, či spĺňala podmienky stanovené v článku 227 ZFEÚ.
- 23 Záporné rozhodnutie Parlamentu, pokiaľ ide o otázku, či podmienky stanovené v článku 227 ZFEÚ boli splnené, musí byť odôvodnené takým spôsobom, aby sa umožnilo predkladateľovi petície zistiť, ktorá spomedzi uvedených podmienok nebola v jeho prípade splnená. V tejto súvislosti na rozdiel od posúdenia vykonaného Všeobecným súdom v bode 28 jeho rozsudku Tegebauer/Parlament (T-308/07, EU:T:2011:466), zhrňujúce odôvodnenie, ktoré sa nachádza v rozhodnutí Parlamentu, o ktoré ide vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, zodpovedá tejto požiadavke.
- 24 Na druhej strane z ustanovení Zmluvy o FEÚ, ako aj z pravidiel prijatých Parlamentom na úpravu petičného práva, vyplýva, že pokiaľ ide o petíciu, v prípade ktorej Parlament dospel tak ako v tejto veci k záveru, že spĺňa podmienky stanovené v článku 227 ZFEÚ, má Parlament širokú mieru voľnej úvahy, ktorá má politickú povahu, pokiaľ ide o to, ako ďalej naložiť s touto petíciou. Z toho vyplýva, že

rozhodnutie prijaté v tejto súvislosti nepodlieha preskúmaniu súdom bez ohľadu na to, či takýmto rozhodnutím Parlament sám prijíma uvádzané opatrenia alebo sa domnieva, že nie je schopný ich prijať a postúpi petíciu inštitúcii alebo príslušnému útvaru, aby prijali tieto opatrenia.

- 25 V predmetnom prípade vyplýva z ustanovení samotného napadnutého rozsudku, že Parlament neporušil právo odvolateľa obrátiť sa naň s petíciou a preskúmal petíciu, ktorá mu bola predložená, vyjadril sa k jej prípustnosti a rozhodol o jej postúpení na následné prejednanie generálnemu riaditeľovi Parlamentu pre personál, čím petíciu vybavil spôsobom, ktorý považoval za vhodný.
- 26 Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody a iné dôvody, ktoré sú za týchto podmienok neúčinné, treba odvolanie zamietnuť.

O trovách

- 27 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, ktorý sa na základe článku 184 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku uplatňuje na konanie o odvolaní, účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Parlament navrhol zaviazat' odvolateľa na náhradu trov konania a odvolateľ nemal úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ho na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Odvolanie sa zamieta.**
- 2. Peter Schönberger je povinný nahradiť trovy konania.**

Podpisy